

Keď som v roku 2006 napísal v úvodníku v našom časopise, že „...tsunami totálnej kultúrnej a sociálnej dekadencie, ovládajúcej západný svet už od prelomu 60-tych a 70-tych rokov 20. storočia, sa pred 15 rokmi prevalila cez hranice bývalej železnej opony, a ovládla život v postsocialistických štátoch...“, bolo mi niektorými kolegami naznačené, že to zaváňa „červenými“ názormi.

Nadalej som presvedčený o pravdivosti mojich výrokov. V súčasnosti azda ešte viac, ako v dobe, kedy som ich vyslovil. Dnes premýšlam, kam sme sa to dostali, čo sa týka lobovania rôznych skupín za legalizáciu či dekriminalizáciu marihuany. Len na okraj – stále som nepochopil nezmyselnosť slovných hračiek, teda aký je rozdiel medzi legalizáciou a dekriminalizáciou. V mojej logike je to stále to isté.

Chápem snahy niektorých poslancov, ktorí hľadajú svojich voličov takto medzi toxikomanmi, ale vidím to tak, že iných nemajú dost, a takto si riešia svoju zvoliteľnosť. Podozrievam ich však z toho, že sú sami konzumentmi drog. Názory samotných toxikomanov chápem ako snahu o ich akceptáciu ako takých, pričom sami nemajú motiváciu sa drogy vzdať.

Mám však problém pochopiť sympatizujúce postoje niektorých kolegov adiktológov k tejto otázke. Nikdy som sa netajil s názorom, že kanabinoidy považujem za nebezpečné z viacerých dôvodov. Nielenže pri dlhodobom zneužívaní menia osobnosť subjektu, devastujú jeho vôľové a emočné zložky, sociálne väzby, ale som hlboko presvedčený o tom, že tento druh úniku od reality a povinností vedie k prestupu k ďalším drogám, ktoré sú stále označované nezmyselne ako „tvrdé“. Akoby „mäkkosť“ marihuany mala dokazovať jej neškodnosť. Ešte stále je niekto schopný tvrdiť, že kannabinoidy nevytvárajú závislosť. Som presvedčený, že psychickú po istom čase určite.

Naš súčasný vzor demokracie – USA dokazuje, ako je možné akceptovať aj veľmi škodlivé postoje. Média priniesli správy, že 7. januára 2014 bola v referende v štáte Colorado odhlasovaná legalizácia marihuany s tým, že

táto sa bude dať kupovať aj bez receptu. Chystajú sa tak urobiť aj ďalšie štáty USA, hoci to odporuje federálnym zákonom. Na stránkach internetu bolo možné vidieť, ako zástupy čakajúcich na takýto predaj marihuany na „rekreačné účely“ stoja v Denveri v 3D Cannabis Center. Pritom výskumy samotných Američanov poukazujú na skutočnosť, že marihuana je po alkohole najčastejším nálezom v krvi vodičov – psychopátov, ktorí zapríčinili havárie s následkami ťažkých zranení a smrti.

Aj na mnohých iných prípadoch z bežného života sme svedkami nekritického prijímania či kopírovania západného štýlu života, ktorý už stihol zdevastovať estetické vnímanie Európanov napr. v kinematografii či iných oblastiach kultúry.

Preto nerozumiem postojom niektorých adiktológov, zlahčujúcich pôsobenie kannabinoidov na ľudskú psychiku. Argumentácia, že ich použitie u infaustných prípadov onkologických ochorení prináša pacientovi lepšiu kvalitu zakončenia ich života, je scestná. Oficiálna farmakológia predsa disponuje dostatkom legálnych farmák, zmierňujúcich utrpenie týchto pacientov. Nevie sa rozhodnúť, či ide o nekompetentnosť takýchto postojov alebo naivitu ich nositeľov.

Tak neviem...

Doc. MUDr. Karol Turček, CSc.